

ZAKON

O PREDLAGANJU ZAKONA

Predmet

Član 1.

Ovim zakonom bliže se uređuje način ostvarivanja prava predlaganja zakona, postupak predlaganja zakona, održavanje javne rasprave i druga pitanja u vezi sa predlaganjem zakona.

Pravo predlaganja

Član 2.

Pravo predlaganja zakona ima svaki narodni poslanik, Vlada, skupština autonomne pokrajine ili najmanje 30.000 birača.

Zaštitnik građana i Narodna banka Srbije imaju pravo predlaganja zakona iz svoje nadležnosti.

Nacrt zakona

Član 3.

Nacrt zakona se obavezno izrađuje kada je predlagač zakona Vlada, skupština autonomne pokrajine, Zaštitnik građana ili Narodna banka Srbije.

Nacrt zakona sadrži:

- 1) odredbe čije se usvajanje predlaže i
- 2) obrazloženje nacrta zakona.

Obrazloženje nacrta zakona sadrži:

- 1) ustavni, odnosno pravni osnov za donošenje zakona;
- 2) razloge za donošenje zakona, a u okviru njih posebno: analizu sadašnjeg stanja, probleme koje zakon treba da reši, ciljeve koji se zakonom postižu, razmatrane mogućnosti da se problem reši i bez donošenja zakona i obrazloženje zašto je donošenje zakona najbolji način za rešavanje problema;
- 3) objašnjenje osnovnih pravnih instituta i pojedinačnih rešenja;
- 4) procenu finansijskih sredstava potrebnih za sprovođenje zakona, koja obuhvata i izvore obezbeđenja tih sredstava;
- 5) opšti interes zbog kojeg se predlaže povratno dejstvo, ako nacrt zakona sadrži odredbe s povratnim dejstvom;
- 6) razloge za donošenje zakona po hitnom postupku, ako je za donošenje zakona predložen hitni postupak;
- 7) razloge zbog kojih se predlaže da zakon stupi na snagu pre osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", ako nacrt zakona sadrži takvu odredbu;
- 8) pregled odredaba važećeg zakona koje se menjaju, odnosno dopunjuju;
- 9) analizu efekata zakona, koja posebno sadrži sledeće: na koga će i kako će najverovatnije uticati rešenja u zakonu, kakve troškove će primena zakona stvoriti građanima i privredi, da li su pozitivne posledice donošenja zakona takve da opravdavaju troškove koje će on stvoriti, da li se zakonom podržava stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurencija i koje će se mere tokom primene zakona preduzeti da bi se ostvarilo ono što se donošenjem zakona namerava.

Nacrt zakona se upućuje na javnu raspravu.

Nacrt zakona se dostavlja na mišljenje Zaštitniku građana, osim kada je Zaštitnik građana predlagač zakona, odnosno Državnoj revizorskoj instituciji, Agenciji za borbu protiv korupcije, Povereniku za slobodan pristup informacijama od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti i Povereniku za zaštitu ravnopravnosti u skladu sa ovim zakonom.

Javna rasprava

Član 4.

Javna rasprava o nacrtu zakona se obavezno sprovodi kada se nacrt zakona odnosi na:

- 1) zakon ili izmene i dopune zakona o kojima Narodna skupština odlučuje većinom glasova svih narodnih poslanik;
- 2) novi zakon;
- 3) zakon o izmenama i dopunama koje se odnose na vršenje ljudskih i građanskih prava, odnosno kojim se bitno menjaju rešenja iz postojećeg zakona, bez obzira na broj članova koji se menja i dopunjuje;
- 4) zakon o izmenama i dopunama kojim se menja i/ili dopunjuje najmanje jedna četvrtina članova zakona;
- 5) lex specialis;
- 6) utvrđivanje opšteg interesa u postupku eksproprijacije.

Predlagač može sprovesti javnu raspravu i u drugim slučajevima kada smatra da je to potrebno.

Predlagač donosi odluku o sprovođenju javne rasprave koja sadrži rok u kome se javna rasprava sprovodi i program javne rasprave.

Odluka o sprovođenju javne rasprave, zajedno sa javnim pozivom za učešće u javnoj raspravi, objavljuje se narednog dana od dana donošenja na zvaničnoj internet stranici predlagača zakona i na portalu e-uprave, čime započinje javna rasprava, koja ne može biti kraća od 45 dana.

Javni poziv iz stava 3. ovog člana posebno sadrži podatke o radnoj grupi koja je pripremila nacrt zakona, rok, adresu, odnosno elektronsku poštu za dostavljanje komentara na nacrt zakona, ime i prezime lica ovlašćenog za prijem komentara, odnosno za davanje informacija u vezi sa javnom raspravom, datum i mesto održavanja javnog skupa na kome će se raspravljati o nacrtu zakona i druge podatke koje predlagač smatra potrebnim.

Rok za dostavljanje komentara ne može biti kraći od 15 dana od dana objavljivanja javnog poziva.

Predlagač je dužan da organizuje najmanje jedan javni skup na kome će se raspravljati o nacrtu zakona.

Predlagač je dužan da izveštaj o sprovedenoj javnoj raspravi objavi na svojoj internet stranici i na portalu e-uprave najkasnije u roku od 15 dana od dana održavanja poslednjeg javnog skupa.

Predlog zakona

Član 5.

Predlog zakona koji ovlašćeni predlagač zakona podnosi Narodnoj skupštini sadrži:

- 1) odredbe čije se usvajanje predlaže;
- 2) obrazloženje predloga zakona i
- 3) potvrdu o usklađenosti sa propisima Evropske unije kojom se potvrđuje da je predlog zakona usklađen s propisima Evropske unije, odnosno da ne postoji obaveza usklađivanja ili da zakon nije moguće uskladiti s propisima Evropske unije.

Uz predlog zakona obavezno se podnosi predlog podzakonskog akta čije je donošenje predlogom zakona propisano i model pojedinačnog pravnog akta čije donošenje se propisuje predlogom zakona.

Uz predlog zakona obavezno se podnosi i mišljenje Zaštitnika građana, kada Zaštitnik građana nije predlagač zakona, odnosno mišljenje Državne revizorske instituciji, Agencije za borbu protiv korupcije, Poverenika za slobodan pristup informacijama od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti i Poverenika za zaštitu ravnopravnosti o predlogu zakona, a u slučaju da neki od navedenih organa nije dostavio mišljenje dostavlja se dokaz da je mišljenje zatraženo;

Obrazloženje predloga zakona obavezno sadrži:

- 1) ustavni, odnosno pravni osnov za donošenje zakona;
- 2) razloge za donošenje zakona, a u okviru njih posebno: analizu sadašnjeg stanja, probleme koje zakon treba da reši, ciljeve koji se zakonom postižu, razmatrane mogućnosti da se problem reši i bez donošenja zakona i obrazloženje zašto je donošenje zakona najbolji način za rešavanje problema;
- 3) izveštaj sa javne rasprave o predlogu zakona uz posebno navođenje učesnika javne rasprave, perioda održavanja javne rasprave, usvojenih, odnosno odbijenih rešenja koja su učesnici javne rasprave predložili, kao i razloge za odbijanje rešenja;
- 4) objašnjenje osnovnih pravnih instituta i pojedinačnih rešenja;
- 5) procenu finansijskih sredstava potrebnih za sprovođenje zakona, koja obuhvata i izvore obezbeđenja tih sredstava;
- 6) opšti interes zbog kojeg se predlaže povratno dejstvo, ako predlog zakona sadrži odredbe s povratnim dejstvom;
- 7) razloge za donošenje zakona po hitnom postupku, ako je za donošenje zakona predložen hitni postupak;
- 8) razloge zbog kojih se predlaže da zakon stupi na snagu pre osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije" ako se predlaže ranije stupanje na snagu;
- 9) pregled odredaba važećeg zakona koje se menjaju, odnosno dopunjuju;
- 10) analizu efekata zakona, koja posebno sadrži sledeće: na koga će i kako će najverovatnije uticati rešenja u zakonu, kakve troškove će primena zakona stvoriti građanima i privredi, da li su pozitivne posledice donošenja zakona takve da opravdavaju troškove koje će on stvoriti, da li se zakonom podržava stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurencija i koje će se mere tokom primene zakona preduzeti da bi se ostvarilo ono što se donošenjem zakona namerava.

Predlog zakona koji ne sadrži sve elemente iz st. 1 – 4. ovog člana je nepotpun.

Nepotpun predlog zakona koji Narodnoj skupštini podnosi Vlada, skupština autonomne pokrajine, Zaštitnik građana ili Narodna banka Srbije biće odbačen.

U slučaju kada narodni poslanik podnese nepotpun predlog zakona predsednik Narodne skupštine će obavestiti predlagača da je predlog zakona nepotpun i da ga može dopuniti u roku od 15 dana od dana prijema obaveštenja.

Narodni poslanik ne mora uz predlog zakona podneti predlog podzakonskog akta i model pojedinačnog pravnog akta iz stava 2. i izveštaj sa javne rasprave iz stava 4. tačka 3).

U slučaju da narodni poslanik ne dopuni predlog zakona u roku iz stava 7. ovog člana smatra se da predlog nije ni podnet.

Predlog zakona koji predlaže najmanje 30.000 birača

Član 6.

Izuzetno od člana 5. ovog zakona, a u slučaju kada predlog zakona podnosi najmanje 30.000 birača predlog zakona će se smatrati potpunim kada sadrži:

- 1) odredbe čije se usvajanje predlaže;
- 2) razloge za predlaganje zakona;
- 3) objašnjenje osnovnih pravnih instituta i pojedinačnih rešenja i
- 4) dovoljan broj overenih potpisa birača koji predlog zakona podnose.

Za overu potpisa birača koji predlažu zakon ne naplaćuje se taksa niti bilo koja naknada troškova.

U pogledu ostalih pitanja koja se odnose na način i postupak predlaganja zakona kada predlog zakona podnosi najmanje 30.000 birača, a koja nisu uređena ovim zakonom, primenjuju se zakon koji uređuje narodnu inicijativu.

Mišljenje nadležnih organa

Član 7.

Vlada, skupština autonomne pokrajine, Narodna banka Srbije i narodni poslanik dužni su da nacrt zakona i predlog zakona dostave na mišljenje Zaštitniku građana, Državnoj revizorskoj instituciji, Agenciji za borbu protiv korupcije, Povereniku za slobodan pristup informacijama od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti i Povereniku za zaštitu ravnopravnosti.

Izuzetno od stava 1. ovog člana ne mora se dostavljati na mišljenje nacrt, odnosno predlog zakona o izmenama i/ili dopunama zakona kojima se vrši usaglašavanje sa drugim zakonom.

Organ iz stava 1. ovog člana dostavlja mišljenje najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja zahteva.

Organ iz stava 1. ovog člana nije dužan da dostavi mišljenje kada smatra da se predmet nacrta, odnosno predloga zakona ne odnosi na oblast iz njegove nadležnosti.

Hitnost postupka

Član 8.

Predlagač zakona može predložiti Narodnoj skupštini da zakon donese po hitnom postupku:

- 1) ako se predlogom zakona uređuju pitanja i odnosi koji su nastali usled okolnosti čije nastupanje nije moglo da se predvidi;
- 2) ako nedonošenje zakona po hitnom postupku može da prouzrokuje štetne posledice po život, zdravlje i imovinu ljudi, ili po bezbednost zemlje i rad organa i organizacija;
- 3) ako je potrebno hitno donošenje radi ispunjavanja međunarodnih obaveza i usklađivanje sa propisima Evropske unije.

Predlagač zakona je dužan da predlog za donošenje zakona po hitnom postupku obrazloži.

Predlog zakona za čije donošenje se predlaže hitan postupak može se uvrstiti na dnevni red sednice ako je podnet najkasnije tri dana pre dana određenog za održavanje sednice.

Predlaganja nacionalne strategije

Član 9.

Na postupak izrade i predlaganja nacionalne strategije shodno se primenjuju odredbe ovog zakona.

Prelazne i završne odredbe

Član 10.

Narodna skupština i Vlade Republike Srbije uskladiće svoje poslovnike sa odredbama ovog zakona u roku od 30 dana od dana njegovog stupanja na snagu.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o predlaganju zakona sadržan je u članu 97. Ustava Republike Srbije, prema kome Republika Srbija, pored ostalog, uređuje i obezbeđuje ostvarivanje i zaštitu sloboda i prava građana, postupak pred sudovima i drugim državnim organima i druge odnose od interesa za Republiku Srbiju u skladu s Ustavom.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Materija predlaganja zakona nije na adekvatan način regulisana u Republici Srbiji. Pitanja predlaganja zakona, izuzev narodne inicijative, su uređena podzakonskim aktima – poslovnica Narodne skupštine i Vlade. U nameri da se unapredi zakonodavna politika usvojena je u Narodnoj skupštini Rezolucija o zakonodavnoj politici, međutim ovaj dokument nema svoju punu primenu.

U dosadašnjoj praksi brojni su problemi koji se javljaju u postupku predlaganja zakona, a koji značajno utiču na transparentnost postupka, kvalitet zakonskih rešenja i pravnu sigurnost u konačnom ishodu. Često se pribegava hitnom postupku u postupku donošenja zakona, javne rasprave se ne održavaju, zakoni stupaju na snagu pre isteka roka od 8 dana od dana objave u „Službenom glasniku RS“.

Sve ono što je izuzetak u postupku predlaganja zakona postalo je pravilo, što u praksi dovodi do čestih propusta u samim zakonskim rešenjima, zbog čega se zakoni vrlo brzo ponovo nalaze u proceduri radi izmena ili dopuna. Takođe dolazi i do nedovlnog poznavanja propisa i propusta u njihovoj primeni, kao i do pravne nesigurnosti.

Još je jedan problem u postupku predlaganja zakona koji kasnije dovodi do problema u primeni donetih zakona. Prilikom predlaganja zakona ne dostavljaju se predlozi podzakonskih akata, iako je to previđeno Rezolucijom o zakonodavnoj politici. U praksi je vrlo često kašnjenje u donošenju podzakonskih akata, što onemogućava primenu zakona. Ukoliko bi se uz predlog zakona dostavljali i predlozi podzakonskih akata, primena usvojenog zakona ne bi kasnila. Predlog zakona u raspravi obično pretrpi izvesne amandmanske promene, ali one nisu takve da suštinski menjaju predložena rešenja, tako da bi predloženi podzakonski akti pretrpeli eventualno izvesne korekcije, a ne suštinske izmene.

Donošenje zakona, bez prethodne rasprave, uvida javnosti u predloge i bez uvažavanja mišljenja državnih organa koji pripadaju tzv. četvrtoj grani vlasti dovodi ozbiljno u pitanje stabilnost i konzistentnost pravnog sistema.

Posebno je bitno pitanje mišljenja drugih državnih organa. Zaštitnik građana, Agencija za borbu protiv korupcije, Poverenik za slobodan pristup informacijama od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti i Poverenik za zaštitu ravnopravnosti imaju obavezu davanja mišljenja na propise iz domena njihove nadležnosti. Njihova mišljenja, zasnovana na visokom stepenu znanja i stručnosti, kao i na iskustvu u konkretnoj oblasti, su od izuzetnog značaja za unapređenje kvaliteta samih zakona. Imajući to u vidu potrebno je utvrditi obavezu da određeni krug predlagača od njih zatraži mišljenje i da mišljenje obavezno bude dostavljeno uz predlog zakona Narodnoj skupštini.

Dosadašnja praksa je da navedeni organi samoinicijativno dostavljaju svoja mišljenja Vladi, budući da je najveći broj predloga zakona potiče upravo od nje, a da Vlada odlučuje da li će i šta od sugestija iskazanih u mišljenjima usvojiti, što je njeno pravo kao predlagača. Međutim, narodni poslanici nisu uvek upoznati sa mišljenjima ovih organa, niti znaju u kojoj meri su njihove sugestije inkorporirane u predlog

zakona o kojem raspravljaju. Radi kvalitetnije rasprave i radi kvalitetnijih zakona potrebno je da mišljenja budu obavezno dostavljena uz predloge zakona.

Ustav Republike Srbije u članu 99. stav 1. tačka 7. utvrđuje da Narodna skupština donosi zakone, a u članu 53. stav 1. tačka 2) Zakona o Narodnoj skupštini propisano je da je postupak za donošenje zakona jedan od postupaka u Narodnoj skupštini, dok stav 2. istog člana predviđa da se se postupci (u Narodnoj skupštini), koji su utvrđeni Ustavom i zakonom, uređuju poslovníkom.

Donošenje zakona ne znači samo odlučivanje o predlogu zakona koji je podnet Narodnoj skupštini, već znači upravo i regulisanje načina formulisanja predloga zakona, regulisanje postupka koji će garantovati formulisanje kvalitetnih predloga zakona na transparentan način uz uključivanje svih relevantnih subjekata u postupak formulisanja predloga zakona, čime se garantuje pravna sigurnost i bolja primena zakona. Zakon, sa čijim rešenjima su građani imali prilike da se upoznaju još u fazi formulisanja predloga i u čijem stvaranju je učestvovao širi krug subjekata, biće bolje prihvaćen od strane građana i efikasnije će se primenjivati.

Zbog svega navedenog potrebno je da se u formi zakonskih rešenja urede pitanja koja se odnose na predlaganja zakona.

III. OBJAŠNENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Članom 1. Predloga zakona uređuje se predmet zakona, predviđajući da je predmet zakona način ostvarivanja prava predlaganja zakona (koje je utvrđeno Ustavom), postupak predlaganja zakona, održavanje javne rasprave i druga pitanja.

Članom 2. Predloga zakona uređuje se krug subjekata koji imaju pravo predlaganja zakona.

Članom 3. Predloga zakona uređuje se nacrt zakona. Ovim članom se predviđa da obavezu izrade nacrta zakona kao ovlašćeni predlagači imaju Vlada, skupštine autonomne pokrajine, Zaštitnik građana i Narodna banka Srbije. Pored toga istim članom se bliže uređuju obavezni elementi nacrta zakona: odredbe čije se usvajanje predlaže – normativni deo akta i obrazloženje nacrta zakona, koje je istim članom detaljnije uređeno. Ovim članom je utvrđena i obaveza da se nacrt zakona uputi na javnu raspravu i da se dostavi na mišljenje Zaštitniku građana (kada on nije predlagač), Državnoj revizorskoj instituciji (DRI), Agenciji za borbu protiv korupcije, Povereniku za slobodan pristup informacijama od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti i Povereniku za zaštitu ravnopravnosti.

Članom 4. Predloga zakona uređuje se javna rasprava. Ovim članom se uređuju slučajevi kada se mora održati javna rasprava, a to su slučajevi kada se nacrtom zakona predlaže: zakon o kojem Narodna skupština odlučuje apsolutnom većinom; nov zakon; izmene i dopune zakona koje se odnose na vršenje ljudskih i manjinskih prava, ili se bitno menjaju rešenja iz postojećeg zakona, bez obzira na broj članova koji se menja ili dopunjuje; izmena i dopuna najmanje jedne četvrtine članova zakona; lex specialis; utvrđivanje opšteg interesa u postupku eksproprijacije. Predlagač može doneti odluku da održi javnu raspravu i kada ne postoji obaveza njenog održavanja. Odredbama ovog člana bliže se uređuje način i postupak sazivanja i održavanja javne rasprave, kao i izveštavanje sa javne rasprave.

Članom 5. Predloga zakona uređuje se predlog zakona. Ovim članom se bliže uređuju obavezni elementi predloga zakona: odredbe čije se usvajanje predlaže – normativni deo akta, obrazloženje predloga zakona, koje je istim članom detaljnije uređeno i potvrda o usklađenosti predloga zakona sa propisima EU.

Ovim članom je utvrđena i obaveza da se uz predlog zakona dostave predlozi podzakonskih akata koji će biti doneti na osnovu zakona. Ovo rešenje treba da otkloni dosadašnju praksu kašnjenja u donošenju podzakonskih akata i da stvori uslove za primenu zakona u što kraćem roku od momenta njegovog stupanja na

snagu. Pored toga ovim članom je utvrđena i obaveza da se uz predlog dostavi i mišljenje Zaštitnika građana (kada on nije predlagač), DRI, Agencije za borbu protiv korupcije, Poverenika za slobodan pristup informacijama od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti i Poverenika za zaštitu ravnopravnosti.

Istim članom se bliže određuje šta se smatra nepotpunim predlogom i kako se postupa sa takvim predlogom.

Članom 6. Predloga zakona uređuju se elementi predloga zakona koji podnosi najmanje 30.000 građana, predviđajući jednostavniju formu u odnosu na formu iz člana 5. Odredbama člana 6. upućuje se i na shodnu primenu zakona o narodnoj inicijativi.

Članom 7. Predloga zakona uređuje postupak pribavljanja mišljenja na nacrt i predlog zakona od Zaštitnika građana (kada on nije predlagač), DRI, Agencije za borbu protiv korupcije, Poverenika za slobodan pristup informacijama od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti i Poverenika za zaštitu ravnopravnosti.

Članom 8. Predloga zakona uređuje razloge hitnosti postupka po kome će se odlučivati o predlogu zakona, predviđajući da predlagač samo izuzetno i to u tri slučaja može tražiti da se o zakonu odlučuje u hitnom postupku i to: ako se predlogom zakona uređuju pitanja i odnosi koji su nastali usled okolnosti čije nastupanje nije moglo da se predvidi; ako nedonošenje zakona po hitnom postupku može da prouzrokuje štetne posledice po život, zdravlje i imovinu ljudi, ili po bezbednost zemlje i rad organa i organizacija i ako je potrebno hitno donošenje radi ispunjavanja međunarodnih obaveza i usklađivanje sa propisima Evropske unije. Predlog mora da bude obrazložen.

Članom 9. Predloga zakona predviđa se shodna primena ovog zakona i kada je u pitanju predlaganje nacionalne strategije.

Član 10. Predloga zakona sadrži prelazne i završne odredbe koje uređuju usklađivanje poslovnika Narodne skupštine i Vlade sa ovim zakonom i njegovo stupanje na snagu.

IV. ANALIZA EFEKATA PROPISA

Zakonom o predlaganju zakona urediće se precizno postupak za predlaganja zakona koji će garantovati visok stepen pravne sigurnosti i kvalitetnija zakonska rešenja i to kroz: transparentniji postupak; javnu raspravu uključivanjem širokog kruga subjektata u formulisanje zakonskih predloga, čime se dolazi do konsenzusa u pogledu pravnih rešenja i time obezbeđuje bolja primena; uvažavanje mišljenja drugih državnih organa i formulisanje predloga zakona u određenoj formi sa pratećim podzakonskim aktima. Predloženo zakonsko rešenje predstavlja garanciju da će pravni sistem biti stabilniji, jer rešenja koja su u postupku predlaganja prošla ozbiljnu raspravu svakako da će biti dugovečna i primenljiva.

V. FINANSIJSKA SREDSTVA POTREBNA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nisu potreban dodatna sredstva u Budžetu Republike Srbije.

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PROPISA SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE
--

1. Organ državne uprave, odnosno drugi ovlašćeni predlagač propisa

Narodni poslanik Marko Đurišić.

2. Naziv propisa (sa prevodom na engleski jezik)

Predlog Zakona o predlaganju zakona.

(Draft Law on proposing laws).

3. Usklađenost propisa sa odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum), odnosno sa odredbama Prelaznog sporazuma o trgovini i trgovinskim pitanjima između Evropske zajednice, sa jedne strane, i Republike Srbije, sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Prelazni sporazum)

a) Odredba Sporazuma i Prelaznog sporazuma koja se odnose na normativnu saržinu propisa

b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma i Prelaznog sporazuma

v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma

g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma

d) Veza sa Nacionalnim programom za integraciju Republike Srbije u Evropsku uniju

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije

a) Navođenje primarnih izvora prava EU i usklađenost sa njima

/

b) Navođenje sekundarnih izvora prava EU i usklađenost sa njima

/

v) Navođenje ostalih izvora prava EU i usklađenost sa njima

/

g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost

/

d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije

/

5. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost treba konstatovati tu činjenicu. U ovom slučaju nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa.

Budući da nema sekundarnih izvora prava EU sa kojima se propis usklađuje, uz ovaj predlog zakona se ne dostavlja Tabela usklađenosti.

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava EU prevedeni na srpski jezik?

/

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik EU?

/

8. Učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti

/

Potpis rukovodioca organa organa državne uprave, odnosno drugog ovlašćenog predlagača propisa, datum i pečat

Beograd, 7. septembar 2016. godine

NARODNI POSLANIK

Marko Đurišić